

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci úschovy zložiteľa V., a.s. v likvidácii, so sídlom v T., pre príjemcov 1/ E., bývajúcu v Ž., 2/ M., bývajúceho v K., 3/ J., bývajúceho v Ž., 4/ V., bývajúceho v Ž., 5/ J., bývajúceho v Ž., 6/ J., bývajúcu v Ž., 7/ E., bývajúcu v Ž., 8/ J., bývajúcu v Ž., 9/ O., bývajúcu V., 10/ M., bývajúceho v Ž., 11/ T., bývajúceho v Ž., 12/ K., bývajúcu v Ž., 13/ V., bývajúcu v Ž., 14/ E., bývajúcu v Ž., 15/ A., bývajúcu v R., 16/ právnych nástupcov po nebohej M., rodenej T., naposledy bývajúcej v Ž. – 16/a A., bývajúcu V., 16/b E., bývajúcu v Ž., 16/c M., bývajúcu v Ž., 16/d J., bývajúceho v Ž., 16/e A., bývajúceho v K., 17/ A., bývajúcu v Ž., 18/ J., bývajúceho v Ž., 19/ J., bývajúceho v Ž., 20/ J., bývajúceho v Ž., príjemcovia 1/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/ a 18/ zastúpení JUDr. M., advokátkou so sídlom v Ž., o vydanie predmetu súdnej úschovy v sume 1 860 900 Sk, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. Nc/a/163/1995, na dovolanie príjemcov 13/ V., 14/ E., 15/ A., 17/ A., 19/ J. a 20/ J., všetkých dovolateľov zastúpených JUDr. A., advokátkou so sídlom v Ž., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. augusta 2005 sp. zn. 8 Co 102/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie V., E., A., A., J. a J. **o d m i e t a .**

Dovolatelia V. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť v lehote 3 dní trovy dovolacieho konania príjemcom 1/ E. v sume 2 522 Sk, 4/ V. v sume 952 Sk, 5/ J. v sume 952 Sk, 6/ J. v sume 1 666 Sk, 7/ E. v sume 6 521 Sk, 8/ J. v sume 3 950 Sk, 9/ O. v sume 3 665 Sk, 10/ M. v sume 3 665 Sk, 12/ K. v sume 10 329 Sk a 18/ J. v sume 3 950 Sk, všetko na účet advokátky JUDr. M., vedený v U., a.s., pobočka Ž., číslo účtu X. s uvedením variabilného symbolu VS: X.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina uznesením z 29. decembra 2004 č.k. Nc/a/163/1995-188 z predmetu úschovy zloženého zložiteľom V., a.s. v likvidácii, so sídlom v T. v celkovej sume 1 860 900 Sk na účet č. X., v.s. X., vedený v S., a.s. Bratislava, Mestská pobočka Ž., vydal sumu 50 685 Sk a príslušné istiny E., bývajúcej v Ž., sumu 50 582 Sk a príslušné istiny M., bývajúcemu v K., sumu 104 245 Sk a príslušné istiny J., bývajúcemu v Ž., sumu 10 309 Sk a príslušné istiny V., bývajúcemu v Ž., sumu 10 309 Sk a príslušné istiny J., bývajúcemu v Ž., sumu 20 618 Sk a príslušné istiny J., bývajúcej v Ž., sumu 191 287 Sk a príslušné istiny E., bývajúcej v Ž., sumu 103 064 Sk a príslušné istiny J., bývajúcej v Ž., sumu 90 945 Sk a príslušné istiny O., bývajúcej v Ž., sumu 97 005 Sk a príslušné istiny M., bývajúcemu v Ž., sumu 97 005 Sk a príslušné istiny T., bývajúcemu v Ž., sumu 559 431 Sk a príslušné istiny K., bývajúcej v Ž., sumu 31 326 Sk a príslušné istiny V., bývajúcej v Ž., sumu 31 326 Sk a príslušné istiny E., bývajúcej v Ž., sumu 31 326 Sk a príslušné istiny A., bývajúcej v R., sumu 107 840 Sk a príslušné istiny M., bývajúcej v Ž., sumu 140 997 Sk a príslušné istiny A., bývajúcej v Ž., sumu 107 840 Sk a príslušné istiny J., bývajúcemu v Ž., sumu 12 330 Sk a príslušné istiny J., bývajúcemu v Ž. a sumu 12 330 Sk a príslušné istiny J., bývajúcemu v Ž.. Súčasne upravil S., a.s. Bratislava, Mestská pobočka Ž., aby po právoplatnosti uznesenia poukázala vyššie uvedené sumy príjemcom. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 185d ods. 1 O.s.p., keď právni nástupcovia po bývalých pozemnoknižných vlastníkoch vyvlastnených nehnuteľností v kat. území Ž. – ľavostranná hrádza parc. č. X. zapísaná v komasačnom hárku č. X., parc. č. X., zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. X. si vzájomnou dohodou poskytli súhlas na výplatu deponovanej sumy a zložiteľ túto dohodu akceptoval a súhlasil s vydaním predmetu úschovy.

Na odvolanie V., E., A., J., J. a A. Krajský súd v Ž. uznesením z 30. augusta 2005 sp. zn. 8 Co 102/2005 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zložiteľ V., a.s., so sídlom v T. podal návrh na úschovu finančných prostriedkov za vyvlastnené nehnuteľnosti pre V., pričom za vyvlastnené pozemky označil tie, ktoré sú uvedené v komasačnom hárku č. X. ako parc. č. X. a k návrhu pripojil právoplatné rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Ž. č. 2/3557/94 z 15. februára 1995 a č. ŽP 1/1462/6/95 z 20. septembra 1995. Uznesením Okresného súdu Žilina z 22. augusta 1996 č.k. Nc/a/163/1995-7 bolo návrhu vyhovené a suma 1 860 900 Sk bola prijatá do úschovy. O výplatu predmetu úschovy sa v danej veci prihlásili právni nástupcovia po pozemnoknižných spoluvlastníkoch ako i právni nástupcovia po komasačných vlastníkoch.

Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Žilina z 27. marca 2000 sp. zn. 16 C 173/93 a rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. júla 2003 sp. zn. 8 Co 1070/2002, 8 Co 1071/2002, z ktorých zistil, že predmetom týchto konaní nebolo riešenie vlastníctva k parcele, za vyvlastnenie ktorej zložiteľ zložil do úschovy predmetné finančné prostriedky. Keďže nebolo preukázané, že k vyvlastnenej parcele prebehla komasácia, odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa považoval za vecne správne. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 150 O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadli dovolaním V., ktoré odôvodnili vecnou nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia ako i vadami konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Odvolací súd pri prejednávaní odvolania prehliadol, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo postihnuté vadou nepreskúmateľnosti, keďže v záhlaví rozhodnutia neboli presne označení účastníci konania, a v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil, prečo námietky odvolateľov v tomto smere nezohľadnil. Súčasne poukázali na to, že uvedenou vadou je postihnuté aj rozhodnutie odvolacieho súdu, nakoľko jeho odôvodnenie neobsahuje všetky hmotnoprávne aspekty namietané v odvolaní. Ďalej namietali, že sudy v danej veci rozhodovali bez nariadenia pojednávania, čím nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Ďalej v dovolaní podrobne rozobrali vecnú stránku prejednávanej veci. Dovolatelia preto žiadali, aby dovolací súd uznesenia súdov oboch nižších stupňov zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Príjemcovia 1/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/ a 18/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne. Námietky dovolateľov, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. považovali za nedôvodné. Preto navrhli, aby dovolací súd dovolaniu nevyhovel a priznal im náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolatelia v prejednávanej veci napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Podmienky prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. sú pritom stanovené tak, že právne významné nie je samotné tvrdenie dovolateľa, že k týmto vadám došlo, ale až jednoznačné preukázanie výskytu procesnej vady tejto povahy.

Dovolatelia tvrdia, že postupom súdov im bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možností pred súdom konať sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Z hľadiska uvedeného ustanovenia nie je rozhodujúce, či účastník konal pred súdom osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ale len to, či bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu ukrátený na svojich procesných právach [napr. na práve vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), práve byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), prípadne práve na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by v prejednávanej veci súdy v prípade dovolateľov nerešpektovali niektoré z týchto práv.

V danej veci prvostupňový súd bez nariadenia pojednávania vydal 29. decembra 2004 uznesenie, ktorým rozhodol o vydaní predmetu úschovy príjemcom. Odvolací súd taktiež rozhodol bez toho, aby vo veci nariadil pojednávanie, čo odôvodnil § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Ak v danej veci obidva súdy nižšieho stupňa rozhodli nie na pojednávaní (§ 115 ods. 1 O.s.p.), v ich postupe nemožno vidieť naplnenie dovolacieho dôvodu (z hľadiska prípustnosti a dôvodnosti zároveň) podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Odvolací súd, ktorý svojím uznesením potvrdil uznesenie prvostupňového súdu bez nariadenia pojednávania, urobil tak v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého pojednávanie na odvolacom súde netreba nariaďovať, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu. Podobne ani uznesenie súdu prvého stupňa o vydaní predmetu úschovy podľa § 185d ods. 1 O.s.p. nemožno považovať za prejednanie veci samej v zmysle ustanovenia § 115 ods. 1, za čiarkou O.s.p.; nebolo preto potrebné (myslené ako zákonná povinnosť) nariaďovať pojednávanie. Z tohto dôvodu sa súdy nedopustili pochybení namietaných dovolateľmi, neporušili žiadne ich procesné právo a neodňali im možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Z hľadiska dovolateľmi tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktorá podľa nich spočívala v nepreskúmateľnosti rozhodnutí súdov oboch stupňov, treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti

tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (pozn.: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Dovolatelia ďalej v dovolaní namietali, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľov boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť vecné nesprávnosti rozhodnutia. Pokiaľ teda v danom konaní došlo k nesprávnosti tejto povahy, nie je možné ju napraviť v konaní o dovolaní podanom v zmysle § 236 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľmi namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie podané V. je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Vzhľadom na dôvod, pre ktorý bolo potrebné dovolanie odmietnuť, nemohol sa dovolací súd zaoberať rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní (procesne) úspešným príjemcom 1/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/ a 18/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti dovolateľom V., E., A., A., J. a J., ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešní účastníci v dovolacom konaní podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť im trovy tohto konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokátky za právnu službu, ktorú poskytla vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky a zvýšil ju o daň z pridanej hodnoty vo výške 19 % z odmeny (§ 18 ods. 3 vyhlášky) a súčasne pripočítal náhradu výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 190 Sk)]. E. priznal náhradu trov dovolacieho konania v sume 2 522 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 1 960 Sk (2 450 Sk – 490 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 372 Sk], V. v sume 952 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 640 Sk (800 Sk – 160 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 122 Sk], J. v sume 952 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 640 Sk (800 Sk – 160 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 122 Sk], J. v sume 1 666 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 1 240 Sk (1 550 Sk – 310 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 236 Sk], E. v sume 6 521 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 5 320 Sk (6 650 Sk – 1 330 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 1 011 Sk], J. v sume 3 950 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 3 160 Sk (3 950 Sk – 790 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny

výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 600 Sk], O. v sume 3 665 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 2 920 Sk (3 650 Sk – 730 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 555 Sk], M. v sume 3 665 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 2 920 Sk (3 650 Sk – 730 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 555 Sk], K. v sume 10 329 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 8 520 Sk (10 650 Sk – 2 130 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 1 619 Sk] a J. v sume 3 950 Sk [sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 3 160 Sk (3 950 Sk – 790 Sk) + náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 190 Sk + daň z pridanej hodnoty vo výške 600 Sk].

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2008

JUDr. Daniela Sučanská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: